

Jungfrun och sjömannen

Folksong från Nerike

1 Det gick en jung-fru ut - i en ha - ge, till hen - ne kom där en ung sjö-
2 "På er be - gä - ran jag kan ej sva - ra, för - ty jag är af för rin - ga
3 "Jag har en vän, ja, i - fall han lef - ver, som för sju år sen for bort från
4 "Jag är den vän - nen, som för sju år sen, som för sju år sen for bort från
5 "Och är det san - ning, allt som du sä - ger, så vi' mig rin - gen du fick af
6 Och jung - frun skå - dar, hon skå - dar rin - gen, till dess hon blek - na och föll till
7 Och hö - ren flic - kor! ja, flic - kor al - la! Och den - na vi - san lägg på ert

- man: "Och hvar-för går hon så där al - le - na, gif mig sitt hjär - ta, som jag be-
stånd; er tjä - na - rin - na kan jag väl va - ra, men all - ra kä - res - tan kan jag
mig; och lef - ver han, så har han mitt hjär - ta, och är han dö - der, har Gud hans
dig. Kom skö - na jung - fru, i mi - na ar - mar! Jag är den vän - nen, jag vis - ser
mig." "Ja här är han - den! Ja, här är fing - ret! Och här är rin - gen jag fick af
jord: så tog han hen - ne på si - na ar - mar och kyss - te hen - ne så in - ner-
sinn': ja, va - ren så' - na mot ed - ra gos - sar, som den - na flic - ka mot gos - sen

- gär!"
ej
själ.."
- lig!"
dig."
- lig.
sin!